

JAARGANG 57, DECEMBER 2023

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

**PASSIE
VOOR
MISSIE**

INHOUD

VOORWOORD

Zr. Celine Padinjareannasseril SSpS

PROVINCIE

Professiefeest
Mid-life transitie
Informatiedag
SVD-SSpS Retraite
GVS
SVD-SSpS Internationale Gemeenschappen
Provinciaal Kapittel

COMMUNITEITEN

Uden
Tilburg
Den Haag-Moerwijk
Amsterdam

SPECIAAL

Leven vanuit liefde is niet altijd even makkelijk
Mijn gebed
Kracht
Naakte voeten
Uitbundige vreugde
Tante Annie neemt afscheid
Brief uit Zambia-Zr. Malgorzata Baczewska SSpS
Feliciteit
100 jaar SSpS in Tilburg
Griekenland

EURO

Euro-jaarlijkse bijeenkomst

CONGREGATIE

Communicatie
Brandende harten, voeten op weg!

ACTIVITEITEN

Jongeren Den Bosch
MHGG
WNM
Kloosterfestival
Workshop Media voor missie en evangelisatie
Elkaar ontmoeten in geloof
Vier de schepping
Atelierdag
Katholieke jongerendag

IN MEMORIAM

Zr. Michèle van Ommen SSpS

Voorwoord

De Bijbel is een meer dan duizend jaar durend verhaal van Israëlieten, die proberen solidair te blijven met hun God en met de armen. Toen God Mozes voor het eerst riep om het volk uit de slavernij te leiden, weigerde hij en verzong hij smoesjes. Maar God belooft: "Ik zal bij je zijn." Dat is de basis van de relatie van solidariteit. Het is geen paternalisme of medelijden; het is schouder aan schouder werken aan de daad van bevrijding.

De geboorte van Jezus, de incarnatie van God in de wereld, is de symbolische daad van solidariteit. God had de wereld zo lief dat Hij een menselijke vorm aannam. Het was een totale identificatie met de menselijke conditie, een totale solidariteit met de menselijke geschiedenis. God belichaamde liefde in een stal te midden van het meest imperialistische rijk ter wereld en vanaf het allereerste begin moest Jezus vluchten voor de excessen van de imperiale macht. Jezus begon zijn leven niet als een lid van de elite, maar als een vluchteling, dakloos, levend op de vlucht. De liefde van God voor de wereld betekende dus heel specifiek solidariteit met de vervolgd, de vluchtelingen, de verstoten. Door Jezus Christus is Gods eigen brede, diepe en allesomvattende wereldbeeld voor ons beschikbaar geworden. Ik zou zelfs zo ver willen gaan om te zeggen, we zijn geroepen om deze passie voor missie in onszelf aan te wakkeren en door te geven aan anderen om radicaal solidair te zijn met alles en iedereen. In de Drie-eenheid zien we dat God de grens is overschreden. In Jezus kwam hij vanuit zijn goddelijke cirkel in onze menselijke, tijd- en ruimte gebonden werkelijkheid. Hij deelde onze vreugde, leed en leerde ons onhandige stappen te nemen.

Laten we toestaan dat het Kind in de kribbe ons uitdaagt, maar ons ook laten uitdagen door al die kinderen in de wereld van vandaag, die niet in een wieg liggen met genegenheid gestreeld door hun moeders en vaders, maar in smerige "voerbakken die waardigheid verslinden". Kinderen die zich onder de grond verstoppen om te ontsnappen aan bombardementen, op de trottoirs van grote steden, in het ruim van een boot overladen met immigranten.

- Een kerstbegrip dat spreekt over onderweg zijn en incarnatie;
- een kerstbegrip dat spreekt van de liefdevolle en gastvrije opvang in het huis van Jozef en Maria;
- een kerstbegrip dat vandaag de dag inspireert tot het netwerk van huizen waar liefde graag tot uitdrukking komt en dat we willen verenigen als een wereldwijde familie;
- een kerstbegrip dat ontmoeting en openheid inhoudt geven, huizen die leven verwelkomen, ervoor zorgen en nieuw leven voortbrengen;
- een kerstbegrip dat ons ertoe aanzet één van de aanbevelingen van het Kapittel aan te pakken, die in deze dagen bijzonder betekenisvol is: "een eenvoudige levensstijl omarmen en onze kwetsbaarheid ervaren als een bron van vruchtbaarheid en vrijheid";
- een opvatting van Kerstmis, die inhoudt dat we luisteren naar hen die geen stem hebben, dat we onze broederschap en zusterschap verbreden;
- dat we onze passie voor missie voortzetten.

Namens het redactieteam zusters Melina Polo, Lili Purwanti en Tineke Verkuijen dank ik jullie voor jullie medewerking. We wensen u allen een Zalig Kerstmis en een Gezond Nieuwjaar 2024.

Zr. Celine Padinjareannasseril SSps

Provinciaal leidster

Professiefest

Samen met de medezusters werd op 2 januari en 2 juli de Eucharistie gevierd in de kapel van Het Retraitehuis. In januari ter gelegenheid van de 60-jarige professie van zuster Thérèse Sander en in juli stond zuster Teclane Vogels in het middelpunt voor haar 65-jarige professie.

Met dankbaarheid kijken de zusters terug op deze gezegende dag, de mooie woorden, de vele felicitaties, de bloemen en de feestelijke ontmoeting. Dankbaarheid voor hun passie voor missie is op z'n plaats. Zuster Thérèse heeft haar missie groots volbracht in het land van Maas en Waal, gedreven en geïnspireerd door de Heilige Geest.

Het was een groot feest

Graag wil ik u allen iets vertellen over die mooie, fijne dag van 2 juli jl. Dit jaar was ik de enige feestelinge.

Toen ik me dat bewust werd, begin van het jaar, zocht ik direct op, op welke dag het dit jaar viel. Nou ik bofte want het viel op de eerste zondag van de maand juli. En dus was ik verzekerd van een H. Mis op die dag, want elke 1ste zondag van de maand komt Pater Jongeneelen bij ons voor de H. Mis. Maar omdat het juli was, dan kon hij toch best op vakantie zijn. Niet getreurd.

Enige maanden van te voren vroeg ik hem dat, na de H. Mis. En gelukkig was hij beschikbaar op 2 juli. Ik ben blij en hij ook. Wel vroeg hij of ik nog wensen had. Nou die had ik volop. Graag had ik het Eucharistische gebed IIIC. Want daarin komt zo mooi: “van oost tot west”, voor ons als missiezusters zo zinvol. Bovendien wilde ik graag prefatie V nemen want die gaat over het behoud van de schepping. Past zo goed bij ons ideaal “passie voor missie”. Hij wilde daar echt rekening mee houden.

De lezingen pasten ook goed, van die zondag. Het evangelie begon: “Wie vader of moeder meer bemint dan mij...” dus heel toepasselijk voor mijn professiefeest. Alsook de 1ste lezing, waarin Christus centraal stond. En dat vond ik heel fijn, zodat het hoogtepunt van de dag voor mij niet meer stuk kon.

Na de H. Mis volgde de ontvangst van felicitaties op de gang. Maar eerst moesten er nog foto's gemaakt worden voor het altaar in de kapel. Mijn familie erbij alsook het Provinciaal Bestuur. Toen konden we naar de eetzaal gaan voor het verdere feest. De felicitatie van zr. Celine bevatte heel mijn kloosterleven. En dat bevatte veel innerlijke kennis over mij. Dat gold ook voor de felicitatiekaart die ik kreeg van het Prov. Bestuur. Evenals van het Generale Bestuur uit Rome. Dat trof me erg. Bovendien waren deze brieven nu heel kleurrijk opgemaakt. In tegenstelling van de brieven die ik kreeg bij mijn gouden feest en bij mijn 60-jarig professiefeest.

Zoals altijd zorgde ook iedere gemeenschap voor een bijdrage. Den Haag-Moerwijk met een ontroerende lichtjesdans. Amsterdam met een kleurrijke dans uit Indonesië. En Tilburg met een waarachtige quiz over allerlei logo's. Van automerken tot die van NGO's en hulporganisaties. Weer heel levendig, waarvan ook mijn familie erg genoot.

Tegen het einde kwamen dan nog de cadeau's. Alles bij elkaar wel een tas vol. Nadat tenslotte het ijs op tafel kwam, gingen we toch richting einde van deze geweldige feestdag.

Zr. Teclane Vogels SSps

DE DAG VAN DE ZORG

COMMUNITEIT UDEN

Lieve lezers/lezeressen,

Op “de dag van de zorg” 12 mei ontving het personeel van Laverhof een mooie blauwe paraplu met het logo van ”Laverhof”.

Juist op deze dag waren de vrijwilligers, de medewerkers en zusters uitgenodigd door het Provinciaal Bestuur voor een ontmoetingsmiddag in de Buitenhof.

Zuster Celine verwelkomde ons allen en vertelde over onze passie voor de wereldwijde missie van onze congregatie en zei: “Wat jullie ons geven aan aandacht, hartelijkheid en bezorgdheid is van grote waarde. Mag dit samenzijn vanmiddag dan ook ons dankbaar en gelukkig maken”.

Onder het genot van koffie en cake werd er veel uitgewisseld en gelachen. Rond 16.30 uur mochten wij genieten van een Brabantse koffietafel, waarbij zelfs de balkenbrij niet ontbrak. Heerlijk! Toen het bijna 17:00 uur werd, heeft zuster Elsy ons namens de provincie hartelijk bedankt. Zij zei: “Naast de zorg voor zieke en bejaarde mensen, denken wij ook aan hun welzijn en blijheid om optimaler te kunnen leven en dat geven jullie gul door een luisterend oor, wandelen of boodschappen doen voor hen en nog veel meer”.

Het was een fijne middag! Na een daverend applaus zongen wij:

“De Heer Hij Zegene en Behoede U”.

En daarna kregen wij allemaal een heerlijke traktatie.

Zr. Vera van der Haak SSpS

EEN GLAS WATER UIT TILBURG PROEVEN

COMMUNITEIT TILBURG

Zoals jullie weten, ben ik sinds 9 september 2022 verhuisd van Amsterdam naar Tilburg. Vanaf oktober 2022 ben ik officieel werkzaam als coördinator bij Stichting Poels Hofje ter vervanging van zr. Medylyn. Op 1 december 2022 heeft Poels Hofje haar dienst uitgebreid naar Tilburg Noord, waar ik samen met twee andere bestuursleden elke donderdagochtend voedselpakketten uitdeel aan 22 arme gezinnen met in totaal 81 mensen. De meesten van hen hebben een islamitische achtergrond. Daarnaast breiden we onze samenwerking uit met verschillende organisaties of instanties zoals het wijkcentrum in Noord-Ypelaar, het Begeleidingsbureau voor buitenlanders, Tilburg Universiteit, ROC, het Integratietraject voor de vrijwilligers en ook alle mensen die van goede wil zijn.

Langzaam maar zeker probeer ik me aan te passen aan de nieuwe werkomgeving en de cultuur. Het was een grote overgang van Amsterdam naar Tilburg. Dankzij zrs. Shyny, Celine en Medylyn, die me hielpen om snel aan te passen. Zoals de druiven zich van hun ranken niet los kunnen maken, kunnen we ook ons niet los laten van de mensen. Alle activiteiten en ontmoetingen elke dinsdag en donderdag bij Poels Hofje en ook bij wijkcentrum Tilburg Noord brengen een eigen kleur in mijn leven. Naast het bestaand routinewerk, onze aanwezigheid en luisterend oor, “een glas water” voor wie dorst heeft, een verlichting vooral voor de armen met name de vluchtelingen, de ouderen, de daklozen en werklozen. En tegenwoordig als ik met iemand praat, hebben ze honger naar meer gezelschap en vriendschap dan het eten zelf. De arme leert mij om mijn leven meer te waarderen.

Wat ik leer is om mijzelf niet sterk of kwetsbaar op te stellen maar om mijzelf te zien zoals een bedelaar die zijn/haar handen letterlijk openhoudt om iets te vragen. De uitdaging voor mij is om met open handen bij God te vragen tot wederzijdse dienstbaarheid. We kunnen geen materiële welvaart bieden maar als we een klein beetje geluk doorgeven aan degenen die het nodig hebben, is dit al genoeg. Zodoende helpen we bij het creëren van een betere wereld.

WAT VERANDERINGEN GEWEEST

COMMUNITEIT DEN HAAG-MOERWIJK

Begin van het jaar 2023 zijn er wat veranderingen geweest in Den Haag-Moerwijk-gemeenschap. Op 5 januari vertrok zr. Elvira naar Griekenland voor zes maanden, om daar ons Europese gezamenlijk project te gaan ondersteunen. Op 17 januari komt zr. Maria Yosefina uit Rome naar onze gemeenschap. Ondanks dit alles gaat het leven gewoon door met alle activiteiten maar ook in gebed en gemeenschapsleven.

De dagelijkse Eucharistieviering volgen wij op dit moment online, behalve op woensdagen en zondagen nemen we deel aan de vieringen in de parochiekerk, waar wij bij horen; andere zondagen met de KKI (Indonesische Katholiek Gemeenschap). Een keer per maand een gezamenlijke Eucharistieviering met de SVD-paters van Hircos en Schiedam Gemeenschap, aansluitend met samen eten en recreatie. Dit versterkt onze verbondenheid als Arnoldusfamilie en tijdens de advent en vastentijd houden we een recollectedag.

Op 30 januari vierden wij samen het feest van heilige Arnold Janssen en heilige Joseph Freinadmetz. Bij deze viering nodigden wij ook de vrijwilligers uit die ons gezamenlijk Dakloos Project ondersteunen. Het was een mooie gelegenheid om voor hun inzet en bijdrage te bedanken.

In de Mariamaand mei en oktober houden we een keer per week gezamenlijke Rozenkrans bidden met een paar parochianen in ons huis. Op elke vrijdag in de vastentijd hebben we met een paar mensen van buiten een Kruisweg in ons huis. Als gemeenschap zijn wij actief betrokken bij de pastorale catechese en diaconie van de parochie. Zr. Martini hoort bij de “Martha-kerk”, ze zingt mee met het koor en ze gaat regelmatig op bezoek bij ouderen en zieke mensen en brengt hen af en toe de communie. Zr. Yuliana is actief betrokken in de “Vier Evangelisten Parochie”, zoals voorbereiding van de families en ouders die hun kinderen het sacrament van doopsel laten ontvangen en voorbereiding van de kinderen voor hun eerste communie.

COMMUNITEIT DEN HAAG-MOERWIJK

Vanaf oktober 2022 neemt ze deel aan de “Liturgie Commissie” van de parochie. Ze helpt mee met de “Straat Pastoraat” eenmaal per maand en kookt mee voor ongeveer 120 mensen in de “Stad Klooster West Einde” in Den Haag.

In het “Verzorgingshuis Moerwijk” gaat zr. Yuliana elke donderdag helpen bij het middageten en activiteiten. Maandelijks gaat ze voor in de woord- en communiedienst voor de katholieke bewoners. Ze houdt activiteiten met een groep vrouwen in de “MOC-Schilderswijk” en ze kookt voor de daklozen samen met de SVD-paters en vrijwilligers. Ze gaat op bezoek bij de zieken en brengt hen de communie. Zusters Maria Yosefina en Yuliana zingen in het koor en helpen met liturgie en eventueel als lectrice en organist.

Zr. Maria Yosefina is op dit moment bezig met haar taalstudie. Afgelopen april heeft ze de basiscursus goed gevolgd in Leiden en nu oefent ze verder met zr. Martini en haar taalmaatje. In juli is ze gestart met een intensieve taalles van vijf dagen per week, daarna gaat ze verder met de reguliere les, ook bij de universiteit in Leiden. Na meer dan zeven maanden is zr. Elvira in augustus teruggekomen van haar verblijf in Griekenland.

Na meer dan 25 jaar werkzaam te zijn in Den Haag en Moerwijk is zr. Martini op 2 september naar Uden verhuisd. Als teken van dankbaarheid voor haar inzet als Missiezuster Dienaressen van de Heilige Geest, zowel in de gemeenschap alsook in de parochie en omgeving, hielden wij op 19 augustus een Eucharistieviering samen met de SVD-paters, mensen van de “Martha-kerk” en burens.

Zr. Yuliana Mamuk SSpS

EEN JAAR GELEDEN...

COMMUNITEIT AMSTERDAM

Het is al een jaar geleden dat wij naar de nieuwe woning verhuisden in Amsterdam west en wij maken het goed in onze kleine gemeenschap. Wij zijn al geïntegreerd in onze kerkgemeenschappen en wij zijn blij om onze bijdrage te leveren.

Op 7 mei hebben tien communicanten de Eerste Communie ontvangen in de Pauluskerk. Zr. Suchita heeft samen met mevrouw Ishabel de kinderen hiervoor voorbereid. Pater Andy Jebarus SDB was de voorganger samen met zijn medebroeder pater Simon Nongrum SDB. De liturgie was goed voorbereid door pater Simon in samenwerking met mevrouw Ishabel en de kinderen. Na de viering was er een gezellige felicitatieprogramma voor de kinderen en de ouders. Elke woensdagavond houdt zr. Melina samen met een aantal Filipijnse vrienden een online Rozenkrans bidden. Dit was begonnen toen de Covid-pandemie uitbrak en zij vinden het heel zinvol om door te gaan en te bidden voor alle intenties voor mensen wereldwijd. Op 18 juni hebben twaalf communicanten de Eerste Communie ontvangen in de Vredeskerk. Zr. Melina was hun begeleidster. Het was een zinvolle viering met mgr. Ruben Torres als voorganger en pater Alan de Guzman SMA als concelebrant. Op 12 juli hadden wij een communiteituitstapje naar het museum Amsterdam UpSide Down. Het was een geweldige dag!

Op 18 juli zijn zrs. Melina en Eustokhia samen met de bezoekers van Kiemkracht naar het Moederhuis in Steyl gegaan. Het was een sfeervolle dag. Mensen waren blij om onze oorsprong als congregatie te bezoeken en te leren kennen. Zij waren allemaal zo tevreden en verwonderd hoe de ontwikkeling wereldwijd is gegaan. Vanaf 24 t/m 27 augustus heeft zr. Suchita deelgenomen aan het Kloosterfestival samen met zr. Elvira en zr. Maria Yosefina in Diepenveen. Het was een mooie gelegenheid om christelijke jongeren te ontmoeten en te leren kennen. Het waren vruchtbare dagen. Op 24 augustus heeft zr. Eustokhia samen met andere vrijwilligers van Vrij Universiteit Medisch Centrum en Amsterdam Medisch Centrum een gezellige avond gehad. Ieder van ons heeft tijd genomen voor retraite, bezinningsdagen en vakantie. Met deze activiteiten zijn we weer gesterkt en tot rust gekomen. Op 29 november hadden wij een plechtig verjaardagsfeest van zr. Melina en pater Edmund te Duivendrecht. Wij vierden dit feest samen met onze medezusters van alle gemeenschappen, onze SVD-medebroeders, onze parochianen en vrienden. Een heerlijk buffet was bereid door een Filipijns echtpaar.

Zr. Suchita Burh SSPS

*Leven vanuit liefde is
niet altijd even
makkelijk...*

Ik leef met liefde in mijn hart
toch gaat het soms ook mis
dan schiet ik uit mijn slof
of barst van ergernis.

Het spijt me als ik jou
deel maakte van mijn pijn
ik leer mijn les en hoop dat wij
weer in liefde kunnen zijn.

Peggy Smith

Mijn gebed

U die ongeziene mensen ziet
en die Uzelf met hen verbonden hebt,
zo uitgesloten en vertrappt
als ze zijn:
U die weet hebt
van ons niet willen of niet durven zien,
en van de onmacht en de twijfel
die kleeft aan onze handen.

Doe ons zien,
maak ons begaan met mensen.
Vertaal ons grote woord
in kleine dagen,
trouw van dag tot dag.

Zet ons op het spoor
van betrokkenheid,
het tegengewicht sinds eeuwen
midden en verstrooiing.

Breng ons binnen
herinner ons
tot onmacht over is.

Geef uitzicht.

Anoniem

Mid-life transitie

In het weekend van 24 t/m 26 maart jl. bezochten negen zusters een workshop in Steyl. Deze workshop is een van onze gezamenlijke programma's. Een jaarlijks programma, dat bedoeld is als vorming voor de "jongere" zusters van de Nederlandse Provincie.

Het thema van deze bijeenkomst is persoonlijke ontwikkeling en mid-life transitie. Zr. Milagros Sandoval SSpS, een Filipijnse die momenteel werkzaam is in Griekenland, heeft ons begeleid. Tijdens deze workshop verdiepen wij ons in de vier stadia van onze persoonlijke ontwikkeling volgens Carl Jung en in de zes stadia van mid-life crisis in vergelijking met mid-life transitie, volgens Judy Keppler.

Stadia van onze persoonlijkheidsontwikkeling volgens Carl Jung. Hij onderscheidt de persoonlijkheidsontwikkeling van een mens in vier stadia: kindertijd, jeugd, middelbare leeftijd en ouderdom.

Hij geloofde dat de reis door het leven is gelijkend op de reis van de zon door de hemel, met zijn helderheid. Die staat voor bewustzijn. De vroege ochtendzon weerspiegelt de kindertijd vol eindeloze mogelijkheden maar zonder schittering.

De ochtendzon is onze jeugd waar een steile klim naar het zenit is waargenomen zonder de minste kennis van het naderende onheil. De vroege middagzon kenmerkt middelbare leeftijd, briljant, maar op weg naar de zonsondergang en de avondzon is ouderdom. Het eens helder verlichte bewustzijn verliest zijn licht.

Jung geloofde dat de idealen, waarden en manieren van gedrag dynamische entiteiten zijn die moeten worden veranderd om zich aan te passen aan de huidige levensfasen.

Zes stadia van mid-life crisis in vergelijking met mid-life transitie volgens Judy Keppler.

1. De verleiding van ontkenning

Veel mensen zijn bang voor het verouderingsproces en proberen te ontkennen dat het hen overkomt. Ze kunnen soms gek doen of roekeloos dingen doen die ze nooit eerder zouden hebben gedaan. Wanneer dit gebeurt, noemen we het een mid-life crisis.

2. De verleiding tot woede

Tijdens de mid-life crisis wordt een persoon vaak boos als hij/zij voelt dat de realiteit begint. Vaak niet in staat om te gaan met hun gevoelens van hulpeloosheid over het ouder worden, men zoekt naar iemand of iets om de schuld te geven of in ieder geval om hun frustraties op te luchten. Bij mid-life transitie herkent een persoon boosheid als een reactie op ongemakkelijke gevoelens van hulpeloosheid.

De verleiding om opnieuw te spelen met het leven in deze stadia is het stadium waarin mensen zich gek gaan gedragen. Ze proberen hun jeugd terug te krijgen door verloren tijd in te halen. Het is in deze tijd dat mensen vaak beginnen met een eigen zaak of dat zij hun echtgenoten gaan verlaten.

In deze mid-life transitie duikt iemand dieper in wie hij/zij werkelijk is. Ze kunnen terugkeren naar of beginnen met een creatieve of bevredigende hobby. Als ze getrouwd zijn, realiseren ze zich dat hun huwelijk ook een nieuw seizoen ingaat en nodigen hun partner uit om in een liefdevolle relatie verder te gaan.

4. De aanwezigheid van depressie

In de mid-life crisis is de realiteit ingetreden en stort alles in elkaar. Personen realiseren zich dat ondanks hun beste of meest belachelijke inspanningen, ze hun jeugd niet kunnen terugkrijgen. Tijdens de mid-life transitie kan depressie nog steeds een factor worden als gevolg van verlies, verdriet of fysieke problemen.

5. De verleiding tot terugtrekking

In de mid-life crisis is dit het stadium waarin een persoon zich begint te scheiden van familie en vrienden, het scheiden van een ware bron van bewezen liefde, geruststelling en waardering. In plaats daarvan worden ze solitair en geïsoleerd, weigeren de hulp die ze het hardst nodig hebben. In de mid-life transitie komt de drang om zich terug te trekken. Een signaal om een seizoen van doelgerichte reflectie in te gaan.

6. Aanvaarding

In een aanhoudende mid-life crisis ontgaat acceptatie. Ze blijven steken in ongezond gedrag en overtuiging over wie ze zijn en hoe ze waarde hebben. Maar soms, zelfs na heel veel ongezondheid in een mid-life crisis is men in staat om in het reine te komen en vrede te hebben met het verouderingsproces. In de mid-life transitie, na veel worstelen, zoeken naar de ziel en hard werken, komt een persoon tot een dieper niveau, vrede met het ouder worden. Ze zijn in staat, meer zichzelf dan ze ooit zijn geweest, om hun oudere jaren te beleven met gratie en wijsheid, hoop en vreugde.

Conclusie

Het is nooit eenvoudig of gemakkelijk om een gezonde mid-life transitie tot stand te brengen. Maar een bekwaamheid en meelevendheid van een counselor kan een waardevolle bron van hulp en aanmoediging zijn als je worstelt met de realiteit van het ouder worden. Mid-life crisis is ook een belangrijke periode om eindelijk je beperkende patronen en gewoonten te herkennen. Het is een enorme stap om een gelukkigere, gezondere en meer vervulde toekomst te creëren. Het mooie van persoonlijke groei en keuzes is, is dat het niet uitmaakt hoe ver men is gegaan in een midlifecrisis; de keuze is altijd voor ons om een ongezond traject te verlaten en in plaats daarvan te kiezen op weg naar realiteit, welzijn en een positieve mid-life transitie.

Je kunt niets doen aan de lengte van je leven, maar je kunt wel iets doen aan de breedte en diepte ervan (H.L. Mencken).

Zr. Yuliana Mamuk SSPS

Informatiedag

Deze informatiedag (6 mei) wordt georganiseerd door PLT op verzoek van de zusters die de wens hebben om elkaar te ontmoeten en van hen te horen over hun activiteiten in verschillende gemeenschappen. Zij zijn zich ervan bewust dat de missionarissen zijn uitgenodigd naar Nederland te komen om de missie in dit land in een andere vorm voort te zetten of zoals onze stichter zei: "Ga volgens de tekenen van de tijd".

De zusters delen hun ervaringen van de verschillende gemeenschappen in de vorm van presentaties.

Tilburg: zr. Celine en zr. Medilyn ondersteunen administratieve taken in de provincie en de zusters proberen zo goed mogelijk betrokken te zijn bij de parochie en andere werkzaamheden.

In het Poels Hofje kunnen mensen terecht op dinsdag en donderdag voor een warme maaltijd. Of voor een bemoedigend gesprek of andere hulp geheel in de geest van pater Poels.

Sinds afgelopen december 2022 heeft de stichting haar dienst uitgebreid naar Tilburg Noord in samenwerking met De Ypelaer. Ze zorgen voor de verstrekking van de maaltijdpakketten.

Zr. Shyny en zr. Lili zijn primair verantwoordelijk voor het werk met hulp van vrijwilligers.

Zusters Melina, Eustokhia en Suchita vertellen over hun activiteiten in Amsterdam. Ze zijn betrokken bij verschillende activiteiten zoals pastoraal, (pastoraal in de parochie en in de bejaardentehuizen) diaconaal, secretariaat, jeugdpastoraat en maatschappelijk werk en Gerechtigheid Vrede en Heelheid van de Schepping.

De hele gemeenschap is betrokken bij het project "inloop" van Kiemkracht in de ABG-parochie. Elke dinsdag bereiden ze samen met de SVD-paters het warme eten voor ongeveer 40 daklozen. Dit is een vorm van dienstbaarheid aan de armen. Ze nemen deel als gemeenschap aan het maatschappelijk werk bijvoorbeeld acties voor migranten en vluchtelingen.

De zusters Yuliana, Maria Yosefina en Martini vertonen hun activiteiten in Den Haag-Moerwijk via een presentatie. Zr. Elvira is op het ogenblik in Griekenland om te helpen met het project van onze congregatie.

Moerwijk is wat inkomens betreft de armste wijk in Den Haag. De zusters zijn betrokken bij verschillende diensten zoals pastoraal (in de parochie en in de bejaardentehuizen), migrantenwerk en maatschappelijk werk. Ze hebben ook een gebedsgroep opgericht.

De zusters werken samen met SVD-paters aan het project voor de daklozen. Elke woensdag bereiden ze warm eten en delen dit uit aan de daklozen in Malieveld waar ze samenkomen. Ze houden samen met SVD-ers recollecties. Ze doen dit afwisselend.

Zr. Elsy deelt mede waar de zusters zich in Uden mee bezighouden.

Zeventien zusters wonen in het Arnoldusklooster en drie zusters verblijven in Het Retraitehuis. Zorg voor de ouderen is de kerntaak en de zusters zorgen voor elkaar (mantelzorg).

Zr. Judith is verantwoordelijk voor de zorg met de ondersteuning van Thuiszorg. Gastvrouwen en vrijwilligers helpen en maken het leven iets makkelijker. Uit dankbaarheid wordt tweemaal per jaar een ontmoetingsdag voor deze ondersteuners gehouden.

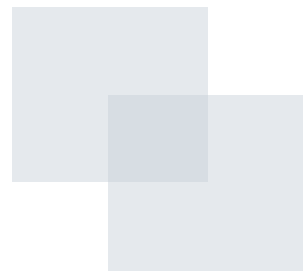
Missie is bidden, nu vooral voor vrede in de wereld, en er wordt elke dag aanbidding gehouden. Er zijn liturgische feesten en jubileumvieringen. Zusters Gré, Beatrijs en Teclane organiseren liturgische activiteiten.

We zijn ons bewust van eco-vriendelijke acties. Zr. Christa Monica neemt zorg voor het scheiden van plastic, het verzamelen van oud papier en gebruikte postzegels. De opbrengst gaat naar een goed doel.

We organiseren uitstapjes en activiteiten voor ontspanning. De MHGG-groep komt regelmatig bij elkaar en viert samen Kerst. Een paar zusters gaan op eigen initiatief op huisbezoek.

Een echte ontmoetingsdag. Iedere gemeenschap geeft een inzicht in wat ze doen. Erg verrijkend voor ons allen.

Zr. Elsy Varghese SSPS

SVD-SSpS Retraite

God liefhebben en dienen in alle dingen

Van 12 juni tot en met 17 juni heeft de jaarlijkse retraite SVD-SSpS Nederland plaatsgevonden. De zusters en de paters gingen samen naar het “SVD Missiehuis St. Michael” te Steyl. Deze retraite werd begeleid door pater Nikolaas Sintobin SJ. Het thema van de retraite is God liefhebben en dienen in alle dingen. We laten ons inspireren door de Ignatiaanse spiritualiteit aan de hand van korte voordrachten, geleiden meditaties en gebedspunten om te groeien in het “God liefhebben en dienen in alle dingen”.

Op de eerste dag zijn wij uitgenodigd om te leren en te voelen. We zijn vrij om alles tot God te zeggen wat onze gevoelens zijn. Terugblikken in de hoop van genade en van dankbaarheid, vragen wat ik verlang en kijken hoe God woont in de schepping.

We zijn uitgenodigd om naar onze roeping te kijken zoals Abraham. Abraham gelooft in God, luistert en handelt. “Hoe luister ik in het leven? Wat vraagt God aan mij om los te laten? Wat is mijn kracht om dit te doen? Soms is het moeilijk om iets los te laten en om God te volgen”.

Door los te laten groeien wij in innerlijke vrijheid. Komt God op het spoor in mijn eigen leven. Het hart en het verstand zijn beide belangrijk. In het onderscheiden van de geesten leer ik luisteren naar het biddende hart. Een juiste verhouding tussen het hart, het verstand en de wil.

Door het evangeliieverhaal over de goede vader ben ik uitgenodigd om te kijken hoe God mij de genade schenkt om inzicht te krijgen in mijzelf. Hoe moeilijk het is om mijn zwakheden onder ogen te zien. Hoe makkelijk is het om naar de zonden van anderen te kijken.

We zijn ook uitgenodigd om terug te kijken naar ons gebedsleven. Er zijn vier belangrijke punten: de eerste is “God”, dat betekent dat ik dagelijks met God leef.

De tweede is “dank”, danken voor alle ervaringen op de voorbije dag, danken voor alles wat goed en niet goed is.

De derde is “sorry”, dat ik mijn fouten zie en onderken, dan komt er licht aan de horizon. De vierde is “alstublieft”, wat bied ik God aan, wat betekent God in mijn leven?

In de ontmoeting van Jezus en Maria van Magdala had ze hem niet erkend. Na Jezus haar geroepen had, wist zij dat het Jezus was. De vraag is: wat helpt me nu om Jezus te herkennen?

De ontmoetingen met Jezus brengen vreugde. De vreugde is een fundament van de blijde boodschap. Het laat zien dat de liefde actief, werkzaam en present is. Hoe ik met vreugde als een missionaris de missie van God voortzet.

Zr. Eustokhia Lina Nggawa SSpS

Gerechtigheid Vrede en Heelheid van de Schepping

Onder het thema "Passion for Global Mission", "nieuw leven inblazen", vond de tweede voortdurende vorming in de provincie SSpS Nederland plaats in Steyl van 8 tot en met 10 juli jl. Er waren tien zusters, die deelnamen aan deze workshop, gegeven door zr. Gretta Fernandes SSpS Missie Secretaresse. Twee dagen lang zich verdiepend in dit thema, zijn de zusters ingedompeld onder de realiteit van de wereldwijde missie. De gerelateerde onderwerpen verspreiden zich vanzelf, zoals klimaatcrisis, oorlog en geweld dat leidt tot hongers, armoede en klimaat- en oorlogsvluchtelingen.

De betekenis van 'Passion for Global Mission' in deze zin is de passie om God te zoeken in de andere, in het vreemde en onbekende. God kan op een bevoorrechte manier gevonden worden in de ontmoeting met de ander. Een diepe ontmoeting met een andere persoon, een andere realiteit, een andere cultuur zal altijd een Godservaring zijn, hoe pijnlijk die ook mag zijn.

Gerelateerd aan dit onderwerp deelde mevrouw Ivona van de Kar haar werk als lid van het Sisterworks RENATE: Nederlands Religieus Netwerk tegen Mensenhandel. Dit delen helpt ons om samen te werken en te netwerken in de missie. Toen ik de realiteit leerde kennen, vroeg ik me af waar ik/wij als SSpS voor dit land kunnen doen? De drie SSpS-gemeenschappen in Nederland hebben het apostolaat om de daklozen te dienen, maar alleen voedsel geven is niet genoeg. We willen een activiteit creëren voor mensen in nood, zoals het helen van een trauma-ervaring en het vinden van de weg, ondersteuning op vele manieren van hulp. Aan de andere kant worden we aangespoord om een betaalde baan te zoeken om in ons levensonderhoud te voorzien.

Nieuwe theologieën van de missie zijn tot bloei gekomen. De missie wordt uit haar kerkelijke opsluiting bevrijd en wordt Missio Dei, deelname aan Gods eigen missie om het Rijk van God tot stand te brengen. De missie bestaat niet langer uit prediken, onderwijzen en dopen, maar omvat ook de dimensies van menselijke ontwikkeling, bevrijding, gerechtigheid, verzoening en recentelijk het rentmeesterschap van de schepping. Als een SSpS-er vormt missie de kern van onze congregatie. Zr. Miriam Altenhofen SSpS Congregationele Leider vanuit het standpunt van het 15de Generaal Kapittel zei: "Wij als missionarissen maken deel uit van deze mondiale realiteit en heel vaak zijn wij zelf migranten in een land dat niet het onze is. Dit zorgt voor spanning, onzekerheid en stress. Daarom kunnen we soms in de verleiding komen om ons terug te trekken in onze eigen comfortzones".

Wat kunnen we doen? Klimaatcrisis, oorlog en geweld leidend tot honger, armoede en klimaat/oorlogsvluchtelingen? In reflectie en delen in groepen worden we opgewekt tot de roep van de Drie-eenheid door de pijn en het lijden van Moeder Aarde en onze zusters en broeders aan de rand, ecologische bekering en duurzaam leven worden onze ethische verplichting.

We zetten ons in om door te gaan met het sorteren van afval, het hergebruiken van wenskaarten, het verminderen van het gebruik van water, elektriciteit en gas.

Aan het einde van de eerste dag hebben wij samen een film "The Letter" gekeken om ons te helpen de kreet van Moeder Aarde beter te begrijpen. Daarna hebben we samen recreatie gehouden.

Zr. Maria Yosefina SSpS

SVD-SSpS Internationaal

Maandag 22 mei was er een ontmoetingsdag in Breda met onze paters en zusters van de Arnoldusfamilie.

We mochten deze dag gebruik maken van de Parochiezaal bij de St. Michaelkerk, Breda. Het thema was: 'Hoe moet ik getuigen en hoe beleef ik mijn geloof in Nederland'.

Het was een gezellige ontvangst met koffie of thee en kennismaking met onze "nieuwe" paters. We kregen een mooie film "De Groei" te zien, waarin een familie in moeilijke omstandigheden toch van het geloof in God bleef getuigen.

Wij mochten daarna een woord of zin uitspreken en zeggen hoe wij ook in onze omstandigheden konden blijven getuigen; dat ging heel diep en inspirerend.

Na een heerlijke lunch gingen we naar buiten en daar kwamen we tot fijne en persoonlijke gesprekken. Voor ons heel verrijkend.

Daarna bracht elke gemeenschap haar belevingen naar voren; dit was heel interessant, herkenbaar en met veel hilariteit.

Ook was er een quiz gemaakt die ging over het ontstaan van onze missiecongregaties en alle geliefde mensen die daar een grote invloed in hadden.

Rond 16:00 uur was de Eucharistieviering in het Nederlands en de liederen in verschillende talen.

Dat klonk indrukwekkend. Om 17.00 uur evaluatie en daarna diner. Iedereen was heel enthousiast en dankbaar. Na ons afscheid gingen allen weer terug naar hun eigen plekje waar we verder willen groeien.

Zr. Vera van der Haak SSpS

Zr. Martini Nijenhuis SSpS

KRACHT

Er is een kracht,
een kracht in jou,
een kracht in iedereen,
een diep geheim,
een grote bron,
zo weergaloos bijzonder: een wonder,
boven wonder.

Er is een kracht in jou,
die jou laat leven,
die altijd moed blijft geven,
die kracht gaat nooit voorbij
al breekt het af en denk je weer "het
wordt nooit goed, dit kan niet meer!"
Toch is er dan die kracht in jou en mij.

Er is een kracht,
die jou laat bouwen,
die hoop geeft en vertrouwen,
die kracht gaat nooit voorbij.
Die mensen helpt en op laat staan om
samen toch op weg te gaan.
Dat is die sterke kracht in jou en mij.

Er is een kracht,
een kracht in jou,
een kracht in iedereen,
een diep geheim,
een grote bron,
zo weergaloos bijzonder: een wonder
boven wonder.
Dit is de Heilige Geest die in ons leeft!

Onbekend

Provinciaal Kapittel

Transformatie voor Gods Missie

Het kapittel werd gehouden te Uden. De Buitenhof was de kapittelzaal. Het thema kreeg zijn betekenis zowel in onze spirituele verdieping als kapittelbesprekingen. Zoals bij alle kapittels hadden we nu ook een moderator. En wel in de persoon van pater Mark-Robin Hoogland cp. Hij is voorzitter van de KNR. We hadden iedere dag een H. Mis.

Daar begonnen we ook mee op vrijdag 13 oktober. De lezingen van de drie dagen pasten geweldig bij ons thema: “Transformatie voor Gods Missie”. Dag 1: Zacheus; dag 2: een Syrofenicische vrouw en dag 3: het evangelie van die zondag: Het rijk Gods als een feestmaal waar iedereen welkom is.

De pater leidde ons meesterlijk elke dag door het thema. Voor de eerste keer konden we kiezen of we wel of niet aan dit kapittel deelnamen, gezien de leeftijdsopbouw van onze provincie. Hierdoor waren we met 19 stemgerechtigde deelnemers, terwijl de provincie 32 zusters telt. Wel bestond de mogelijkheid om als toehoorder erbij te zijn. Menigeen deed dit ook.

Ook nieuw was hoe we na de H. Mis in processie naar de kapittelzaal trokken, zr. Celine, als Provinciaal, voorop met de aangestoken kapittelkaars.

Daarna volgde zr. Shyny met de bijbel en zr. Elsy met onze constitutie. Dit maakte indruk. In de kapittelzaal aangekomen werden de kaars, de bijbel en de constitutie gezet bij de collage van de Stichter en de Moeders. En hiermee was het kapittel geopend, riep zr. Celine op. Dat verliep in grote vrede.

Ons heeft erg goed geholpen, dat we ruim van te voren alle stukken gekregen hadden. En we ook alle toespraken op papier kregen en op het scherm. Een grote hulp voor diegenen die niet zo goed meer horen. Kortom alles was goed georganiseerd en gepland.

Provinciaal Kapittel

Transformatie voor Gods Missie

Van de pater kregen we op het eind een compliment, dat we erg goed naar elkaar hadden geluisterd en tot gesprekken waren gekomen. Dat deed goed. De kapel en de kapittelzaal waren ook mooi versierd volgens het thema. Iedereen was ook blij met de accommodatie, gastvrijheid en goede sfeer, met enorme dankbaarheid en tevredenheid konden we het kapittel afronden.

Zondag sloot het kapittel met een H. Mis. Muzikaal opgeluisterd door de gemeenschap van Den Haag met waarachtig meerstemmige zang. Na het avondeten gingen toch de meesten naar huis terug. Blij en voldaan.

Zr. Teclane Vogels SSpS

Euro-jaarlijkse bijeenkomst

De jaarlijkse Euro-bijeenkomst werd gehouden in Sampor Slowakije van 18 tot 23 augustus 2023. We waren in een Benedictijnenklooster omgeven door prachtige natuur. De deelnemers waren eurozone Provincialen/Regionalen en hun procuratoren en de gemeenschapsleidster van het Generaalat. We hadden het geluk om zr. Katherine O'Flynn fej te verwelkomen als onze facilitator. Daarnaast hebben zr. Makaeline Bapu, die de CLT vertegenwoordigde, onze Generaal Econome zr. Regina George en zr. Svitlana Matsyuk, Novice Directrice van het noviciaat in Rome (ENE) ons verrijkt met hun ervaringen en inbreng. We konden echt de vreugde voelen van de persoonlijke ontmoeting want onze regelmatige online-ontmoetingen hebben ons dichterbij elkaar gebracht. Er was een geest van openheid en vrijheid in onze discussies en interacties.

De belangrijkste onderwerpen die we bespraken waren:

- Financiële situatie van onze congregatie en in het bijzonder kwesties met betrekking tot Europa.
- Evaluatie van onze aanwezigheid in Athene Griekenland (CIM).
- Toekomstplanning van ENE.
- Eurofusie en mogelijke stappen.

Zr. Gabriele Schachinger, zuster van het Heilig Kruis, en pater Bernhard Bugler, SJ waren de online-sprekers. Beiden hadden ervaring met fusies van verschillende provincies in Europa. Ze deelden hun ervaringen openlijk met ons en verduidelikten onze vragen. Moge de Heilige Geest tot voltooiing brengen wat Hij begonnen is.

Zr. Celine Padinjareannasseril SSPS

Communicatie

De communicatiecommissie, die van 1 tot 7 juni in Rome bijeenkwam, benadrukte in haar strategisch plan het belang van een significante aanwezigheid van missionarissen op het digitale continent en van het bereiken van vrouwen en jongeren. We waren met 23 deelnemers inclusief een facilitator, sprekers, tolk en CLT.

Met de hulp van experts heeft de Communicatiecommissie nagedacht over de visuele identiteit van de SSpS en hoe verder te gaan in het proces van het creëren van een nieuw logo voor de congregatie op basis van de lessen, die zijn getrokken uit de vorige poging.

Uit de vragenlijsten, die naar alle provincies en regio's zijn gestuurd en de analyse van de Continentale Coördinatoren voor Communicatie zijn enkele prioriteiten gekozen voor hun werkaanpak in de komende vijf jaar. De behoefte aan professionele training voor de coördinatoren kwam als urgent punt naar voren. Ook de vorming voor een verantwoord en bewust gebruik van de media voor alle zusters verdient veel aandacht.

De vier strategische stappen voor de komende vijf jaar zijn:

1. Het bevorderen en versterken van de professionele kant en basisvorming van de zusters.
2. Een significante SSpS-deelname opbouwen in de digitale wereld die onze gemeenschappelijke identiteit uitdrukt vanuit onze diversiteit (interculturaliteit en internationaliteit).
3. Dat de zusters het strategische communicatieplan begrijpen en het zich eigen maken op congregationeel, provinciaal en regionaal niveau. Dat de zusters actief betrokken zijn bij de uitvoering van de communicatieplannen.
4. Erkenning communicatie als een van de afdelingen van de congregatie.

Laten we dit programma ondersteunen door actief deel te nemen aan het apostolische werk dat ons is toevertrouwd.

Zr. Lili Purwanti SSpS

Brandende harten, voeten op weg!

Vernieuwingsprogramma voor 4-10 jaar missie in buitenland

Van 3 tot 27 november 2023 werd in het Moederhuis in Steyl een vernieuwingsprogramma gehouden voor missionarissen die 4 à 10 jaar ervaring hebben in de missie in het buitenland. De deelnemers bestonden uit twintig zusters die uit verschillende provincies en regio's over de hele wereld gekomen zijn; zoals Angola, Argentinië Noord, Bolivia, Botswana, Brazilië Noord, Cuba, Ethiopië, Equador, Duitsland, Griekenland, Japan, Mozambique, Nederland, Oostenrijk, Paraguay, Spanje, Verenigde Staten en Zambia. Zr. Medylyn Masajo en zr. Eustokhia Lina Nggawa zijn de deelnemers uit de Nederlandse Provincie. Dit programma werd georganiseerd door het CLT en zr. Maria Christina Ávalos fungeerde als programmacoördinator. Zr. Lili Purwanti en zr. Judith Anu fungeerden als vertalers van het Engels naar het Bahasa Indonesia.

Bij deze bijeenkomst waren er twee teams die input gaven met name Interculturele Team (pater Roger Schroeder, zr. Ana Damas en zr. Adriana Carla Milmanda) en Arnold Janssen Spirituele Network Team (pater Dennis Manzano, pater Peter Ducicka, zr. Teresa, zr. Maria Christina Ávalos, zr. Maria José Rebelo) en nog een paar andere sprekers met name zr. Leilia Surtina en zr. Mikaela Leifgen.

Het thema van het Vernieuwingsprogramma is ontleend aan de Congregatierichting-Passie voor missie. Het wordt ondersteund door de boodschap van paus Fransiscus op Wereldmissiezondag “Brandende harten, voeten op weg” en het licht van de tekst over de ontmoeting van de verrezen Heer met de leerlingen op de Emmaüsweg.

De doelen van dit programma zijn:

- Open zijn voor het proces van holistische vorming, verantwoordelijkheid nemen voor integratie en transformatie als levenslange leerlingen.
- Na leven van onze roeping en zending als SSpS door ons te verdiepen in het leven en de liefde van de Drie-enige God.
- Een veilige ruimte creëren waar we onze interculturele missie-ervaring kunnen overdenken, delen en evalueren.
- Het versterken van de passie voor Gods wereldwijde missie met vertrouwen te leven in interculturele /internationale/intergenerationele contexten.
- Onze religieus-missionaire toewijding vernieuwen in de voetsporen van onze stichters.

Het waren drie volle weken met inputsessies, delen van gedachten in kleine en grote groepen, discussies, reflecties, pelgrimage, herinneringen en andere activiteiten.

Verschillende onderwerpen werden besproken over intercultureel leven, missie, spiritualiteit, een reis van groei en transformatie, stichtingsgeneraties, media en communicatie, constitutie, bibliodrama en informatie van het CLT over het missiemandaat van SSpS. Samen werden met zr. Mariana onze gedachten en ervaringen gedeeld.

De deelnemers genoten ook van hun pelgrimstocht naar Issum, Kevelaer en Goch en ook van het bezoek aan het St. Michael Missiehuis en onze Aanbidding Zusters.

Congregatie

Brandende harten, voeten op weg!

Vernieuwingsprogramma voor 4-10 jaar missie in buitenland

Zr. Medylyn

Voor mij persoonlijk was het een gezegende kans om deel te nemen aan dit vernieuwingsprogramma. Ik heb nieuwe perspectieven in het leven gekregen, veel kennis en lessen over intercultureel leven en missie en diepere inspiraties van onze stichtingsgeneraties. Het was ook een grote zegen om terug te kijken op mijn eigen zendingservaringen, op mijn persoonlijke roeping en op mijn persoonlijke toewijding aan God die mij heeft geroepen, liefgehad, gekozen en gezonden om lief te hebben, te verdiepen. Ik werd ook geraakt en verrijkt door de zendingsverhalen van anderen. Vernieuwd met Gods passie voor wereldwijde missie met “Brandende harten, voeten op weg” voelen we ons dankbaar naar God, naar de provincie en naar alle mensen die met ons meereisden gedurende het programma. In het bijzonder zr. Maria Christina Ávalos die met vreugde en geduld voor ons zorgde en zr. Mariana Mercedes Camezzana, als vertegenwoordiger van het CLT.

Zr. Eustokhia

Ik ben de Nederlandse Provincie heel dankbaar dat zij mij de kans heeft gegeven om deel te nemen. Tijdens dit programma heb ik veel input gekregen voor mezelf als persoon en ik ben meer zelfbewust geworden.

De thema's over interculturaliteit in het gemeenschapsleven en missie zijn heel belangrijk voor ons communiteitsleven en missie.

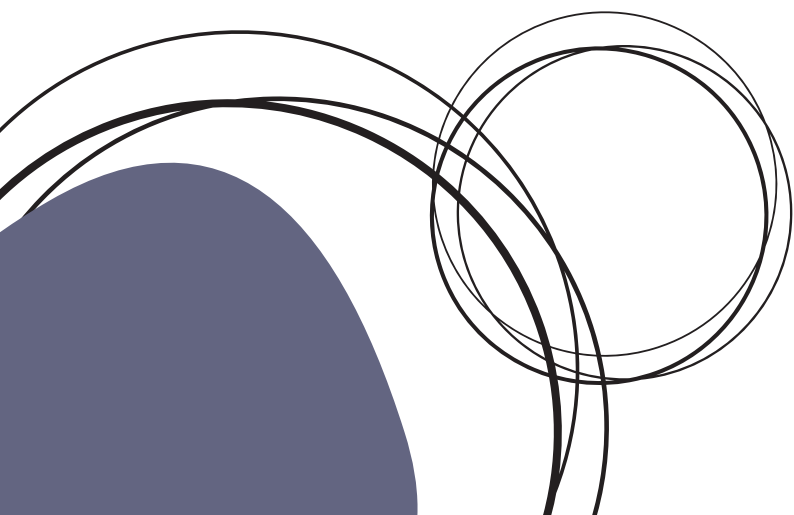
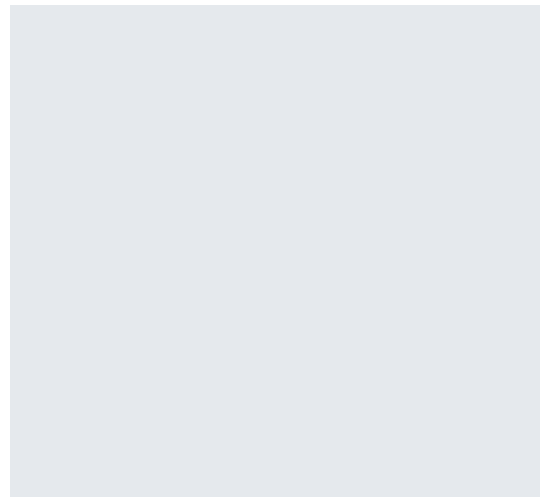
Ik leer om geworteld te zijn in mijn eigen cultuur en open te staan voor andere culturen. Ik weet meer over de inculturele conflictstijl en hoe in de praktijk hier mee om te gaan. Het respecteren en accepteren van de cultuur van anderen kunnen mij helpen bij het vinden van de gemeenschappelijke basis in de gemeenschap.

Zelfbewustzijn... is als het leren kennen van je innerlijke. Tijd nemen om even stil te zijn en het probleem en conflict proberen te begrijpen, helpt mij ook om meer bewust te zijn. En vandaar kan ik de beslissing nemen om op een goede manier het conflict op te lossen.

De liefde van God helpt mij om verder te gaan in mijn roeping en missie als Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest. Liefde voor mijzelf en anderen. Ik ben blij en gelukkig om de missie van God voort te zetten.

Zr. Medylyn Masajo SSpS

Zr. Eustokhia Lina Nggawa SSpS

Jongeren Den Bosch

Een dag vol vuur!

Power of Fire is het thema van de vormselsessen voor de vormelingen van bisdom Den Bosch: Een dag vol vuur! Samen met andere vormelingen, ongeveer tachtig à negentig kinderen, gingen ze op 15 april het vuur van de Heilige Geest ontdekken en dat mee naar huis nemen! Alle vormelingen uit Bisdom Den Bosch bezochten deze geweldige dag en hebben ervaren dat de Kerk jong, levendig en vol vuur is.

Het was een interessante dag met een attractief programma voor de vormelingen van verschillende parochies.

Het evenement begon met een H. Mis met bisschop Gerard de Korte als voorganger. Verder werden alle vormelingen uitgenodigd om op avontuur te gaan om spirituele rijkdom te leren kennen en te vinden door de stad rond te trekken. Samen puzzels op te lossen en quiz te spelen, solidariteit en samenwerking te cultiveren.

Zr. Lili nam deel als een van de jonge vrijwilligers uit het Bisdom Den Bosch. Samen met andere vrijwilligers bereidde ze het evenement voor. Het hele gebeuren verliep vlot, de deelnemers waren zeer enthousiast en keerden met de geest van Christus huiswaarts. Op het eind van de dag werd het evenement afgesloten met een gezamenlijke maaltijd.

Zr. Lili Purwanti SSpS

Power of Fire

Uitstapje naar Steyl

Elk jaar organiseer ik een bezinningsdag voor MHGG-leden Tilburg rond de Pinkstertijd. Dit jaar wilden de MHGG-leden een bezoek brengen aan Steyl. Wij praten vaak met elkaar over onze spiritualiteit, over de inspiratie van Arnold Janssen enzovoort, maar we zijn nog nooit in Steyl geweest.

Wij zijn met twaalf mensen vanuit Tilburg naar Steyl gereisd met drie auto's. Op het laatste moment heeft één van de chauffeurs zich afgemeld en was zr. Celine bereid één van de auto's te besturen.

Wij werden hartelijk ontvangen door zr. Stefanie. Tijdens het koffie drinken kreeg iedereen informatie over de geschiedenis van de congregatie, voorgelezen door zr. Celine.

Vervolgens werd een film over de congregatie getoond en werd een groepsfoto gemaakt. Wij hebben samen de kapel bezocht en gebeden bij de sarcofaag van moeder Maria en moeder Josefa.

Na een heerlijk middageten gingen wij naar de Aanbidding Zusters. Vervolgens een rondleiding in de kloostertuin van het Missiehuis, een bezoek aan de sarcofaag van Arnold Janssen en een afsluitend gebed. Met waardering voor de goede organisatie en met een tevreden hart gingen de deelnemers terug naar huis.

Zr. Shyny Joseph SSPS

Week Nederlandse Missionaris

Op 21 juni werd de bijeenkomst voor buitenlandse missionarissen in Nederland gehouden bij de Fraters van Tilburg. Dit i.v.m. de Week Nederlandse Missionaris (WNM) en in samenwerking met de Konferentie van Religieuzen in Nederland (KNR). Vijfentwintig deelnemers waren er in totaal: zusters, broeders en paters die sinds vier maanden in Nederland tot meer dan dertig jaar in Nederland zijn. Het welkomstwoord werd door Tatiana Waterink, coördinator WNM gedaan. Het vervolg op deze eerste bijeenkomst vond in de tweede helft van dit jaar plaats.

Na een kennismakingsronde deelde pater Avin Kunnekkadan SVD, tevens lid van het Curatorium WNM, zijn ervaringen met de aanwezigen. De aanwezigen herkennen veel van zijn verhaal: cultuurverschillen (het eten; directheid; Nederlandse taal is moeilijk te leren). Hij vertelde ook over secularisatie. En hier moet je je eigen initiatief nemen om aan het werk te komen. Zr. Melina Polo SSpS deelde haar rijke ervaringen met de aanwezigen. Haar boodschap was: 'Leer de taal, wees open en begeef je onder de mensen'.

Tijdens twee gespreksrondes gingen de deelnemers in vier groepen uiteen. Daarin werd onder meer over de volgende vragen gesproken: 'Hoe ben je naar Nederland gekomen? Welke verwachtingen had je? Wat was de realiteit? Wat zou je zeggen tegen een medebroeder/-zuster uit jouw land die naar Nederland komt? Waarmee zou WNM of KNR kunnen helpen om jullie te steunen?'

Deze uitslag van de gesprekken geef ik volledig weer. Het zijn goede tips die buitenlandse missionarissen hier in Nederland kunnen gebruiken.

Na elke ronde werden de belangrijkste bevindingen met elkaar plenair gedeeld:

- De missionarissen zijn gevraagd om naar Nederland te komen.
- Er is veel steun vanuit de eigen congregatie.
- Veel missionarissen hadden verwacht dat zij in Nederland snel aan het werk kunnen. Dat blijkt niet het geval. Het frustreert en velen voelen zich nutteloos.
- De eerste drie jaar zijn voor velen erg moeilijk. De nadruk ligt op het leren van de taal, maar dat is niet genoeg; zij willen graag aan de slag.
- Voor priesterreligieuzen staan sacramenten centraal. Voor Nederlanders hebben sacramenten weinig betekenis.
- Voor vrouwelijke religieuzen is het een groot probleem dat zij moeilijk betaald werk kunnen vinden.
- Er is sprake van een generatiekloof tussen buitenlandse missionarissen en hun Nederlandse medereligieuzen.

- Wat zijn de regels van de kerk hier? Veel zaken gaan anders dan in het land van herkomst. Wat zijn de regels hier over zaken als ongetrouwd samenwonen, dopen of communie nemen na lange tijd niet naar de kerk te zijn geweest of geen parochielid te zijn? Hoe ga je daarmee om?
- Wat is missie in Nederland?
- Vanuit de congregaties zijn een perspectief en visie nodig voor de buitenlandse missionarissen in Nederland.
- Missionarissen doen weinig of niet aan ontspanning en vinden dat het een luxe is. Maar ontspanning (en ontmoeting) is hard nodig. Een verloftoelage kan daarbij helpen.

Ook waren er onderlinge aanbevelingen:

- Sta open voor elkaar! Dit geldt zowel voor de buitenlandse missionarissen die naar Nederland komen als voor de ontvangende Nederlandse congregatie als ook de Nederlandse maatschappij.
- De kerkelijke inburgeringscursus (NIM in Nijmegen) helpt begrip te krijgen voor de situatie in Nederland.
- De taal al in herkomstland (beginnen te) leren.
- Leer loslaten, vergelijk niet hoe het thuis was, en ga niet te snel.
- Blijf nieuwsgierig.

Zr. Melina Polo SSpS

Kloosterfestival

'Licht Leven' was het onderwerp van het Kloosterfestival in Nieuw Sion, 24-27 augustus jl. De festivaldagen stonden in het teken van de ritmes van het getijdengebed. Ook was er een groot scala aan programma's met volop keuze voor klank en stilte. Iedere deelnemer en bezoeker bepaalde zelf aan welke van de drie programma-onderdelen hij/zij wilde deelnemen: het getijdengebed in de kloosterkerk, de maaltijd en het samenwerken tijdens de "Ora et labora" in de middag.

Het unieke van het Kloosterfestival is de aanwezigheid van religieuzen (priesters en zusters) maar ook protestantse broeders en zusters die een gewijd leven leiden in een klooster of daarbuiten.

Dagelijks begonnen de deelnemers met het Early Bird-programma, behalve op zondag. Dit bestond uit het kijken en luisteren naar de zingende vogels, wandelen rond het klooster en activiteiten met een goede workout of zingen. Gevolgd door het ochtendgebed.

Elke ochtend tussen 10.00-11.30 uur werden verschillende workshops aangeboden. Het doel is om te studeren en te leren. Wij, SSpS-congregatie, kregen ruimte op vrijdag. Zr. Elvira Telik leidde het Bibliodrama en werd geholpen door zr. Suchita en mijzelf. Gebaseerd op Lucas 5:17-26 werd de verlamde man naar het dak gedragen als symbool van een zware last. Het Bibliodrama speelt en dramatiseert het lichaam van dragen en gedragen worden. Zo gaan we op zoek naar onze eigen last en onze eigen draagkracht. Hoe is het mogelijk om licht te leven? Deze methode helpt de deelnemers bij het ontdekken en uitbreiden van hun zingeving en levensspiritualiteit.

's Middags staat ontspanning en creatief bezig zijn op het programma door een vuur te maken, honing en kaarsen te slingeren, koffie te proeven, een lantaarn te maken en thee te zetten. Wij demonstreerden hoe je kunst en handwerk kunt maken, en het was leuk omdat elke deelnemer enthousiast was om iets voor zichzelf of voor hun vrienden te maken.

Altijd was er een concert van een uur na het avondeten met de groepsband en zangers, georganiseerd door de coördinatoren. Ondertussen werd het vegetarisch eten bereid door de lokale gemeenschap met hulp van deelnemers waarvan de ingrediënten uit eigen tuin kwamen.

De processie op zaterdagavond met lampionnen en vuurwerk om de deelnemers te informeren over het thema van het kloosterfestival werd gevolgd door het slapen in de kloosterkerk en het gewekt worden om 4:15 uur door het nachtgebed.

Zr. Maria Yosefina SSpS

Workshop

Media voor missie en evangelisatie

Dit evenement werd georganiseerd door SVD en vond plaats van 17-23 september jl. in Sankt Augustin te Duitsland. De programma's waren heel compact, interessant en verrijkend.

De eerste twee dagen waren we bezig met filmmaterialen, van het schrijven van het script, vertelplaats en de opnames tot de bewerking. In deze sessie werden we geleid door de directeur Anton Deutschman van Steyl Media en Reclame. We hadden ook de gelegenheid om de redactie van Stad Gottes die nu Leven Jetzt heet te bezoeken. De hoofdredacteur en journalisten stonden erg open om al onze vragen over het schrijf- en drukproces te beantwoorden.

Vervolgens kregen de 28 deelnemers, waaronder vijf zusters van de SSpS die de Europese zone vertegenwoordigen, ook informatie over kunstmatige intelligentie en fotografie. Onze kennis werd verder verrijkt door het delen van informatie over sociale media met een van onze missionaire partners Marina en over de website met pater Piotr Gracz, webmaster van de SVD.

's Avonds na het diner hadden we evaluatie en recreatie; we dansten en zongen samen. Een mooie ontmoeting tussen de SVD, SSpS en de begunstigers van onze missie. Door onze gemeenschappelijke interesses en werkvelden voelden we de positieve energie van wederzijdse ondersteuning en versterking in pastorale communicatie.

Zr. Lili Purwanti SSpS

Elkaar ontmoeten in geloof

Week Nederlandse Missionarissen en Konferentie Nederlandse Religieuzen hielden hun tweede bijeenkomst van het jaar. Elkaar ontmoeten in geloof was het thema van de dag. Er waren 23 deelnemers van verschillende congregaties waaronder SSpS en SVD.

In de eerste sessie deelde diaken Ed Doc zijn geloofservaring. Hij is Rotterdammer, werkte in Rotterdam en zijn geloof groeide in Mexico. Na terugkomst naar Nederland vond hij een andere werkelijkheid van kerk en geloof. Een van de voorbeelden die hij gaf was de afnemende heiligheid van de Eucharistie.

Bijvoorbeeld de tweede lezing op zondag werd afgeschaft, mensen begrepen niet meer wanneer ze moesten zitten of staan tijdens de Mis. Iedereen ontving de communie zonder te weten of ze gedoopt waren of niet.

In deze gesecculariseerde wereld benadrukte hij echter dat we in deze tijden ons geloof moeten tonen door mensen te ontmoeten, die blijven streven naar dezelfde stem.

In het middagprogramma gaf Gerard Moorman een inleiding over synodaliteit. Communio, participatio en missie zijn de drie sleutelwoorden in het synodale proces. Dit proces wordt ook ervaren door missionarissen bij het uitvoeren van hun missie. Vervolgens waren in het geestelijk gesprek rond missie en synodaliteit enkele gespreksvragen:

Als missionaris ben je ‘luisterend op weg’ in Nederland. Wat maakt het makkelijker of juist moeilijker om te luisteren? Wat stimuleert ons, of verhindert ons, om moedig en vrij in de kerk en samenleving te spreken? Wanneer en hoe slagen we erin te zeggen wat voor ons belangrijk is?

De bijeenkomst eindigde met het delen van informatie in de grote groep. Elke groepsvertegenwoordiger presenteerde de resultaten van hun uitwisseling van hun gedachten. Luisteren is zowel een uitdaging als een middel om de mensen die we dienen te bereiken. Soms is de Nederlandse taal een groot obstakel om onze ideeën of meningen in het openbaar over te brengen.

Zr. Lili Purwanti SSpS

Vier de schepping

Vier de schepping is het thema van de tweede Laudato Si' middag gehouden op 23 september jl. in onze clusterparochie Clara Franciscus. Onze clusterparochie probeert Paus Franciscus' encycliek levendig en relevant te maken. De dag begon met het samen bidden van het 'Gebed voor de schepping' en werd afgesloten met een korte viering.

Verschillende workshops kwamen aan bod, gegeven en georganiseerd onder andere door Christian Climate Action, Noëlhuis, Dorothy Gemeenschap, Grootouders voor het Klimaat, Nature Walk (al wandelend de stilte in de natuur ontdekken), Ecofeminisme, Klimaatgesprekken, KlimaatDrama, Hoop en Wanhoop in de Ecologische Crisis.

Na afloop werd er samen koffie gedronken en nagepraat over deze bijzondere LS-middag. Gerard Moorman schreef het volgende artikel over deze middag:

We hebben alle redenen om ons zorgen te maken over de verwoesting van het milieu en klimaatverandering. Maar hoe voed je de hoop op een leefbare toekomst? Samenkomen met anderen die zich inzetten voor het behoud van de aarde is belangrijk. Onszelf laten raken door het wonder van de natuur is eveneens een remedie tegen wanhoop. In de prachtige tuin van de Urbanuskerk te Duivendrecht kwamen beide elementen mooi samen tijdens de Laudato Si' middag.

Tijdens de Scheppingsperiode (1 september – 4 oktober) besteden christenen uit alle kerken en overal ter wereld vijf weken lang extra aandacht aan hun opdracht om de aarde te behoeden. De Laudato Si'-werkgroep van het Samenwerkingsverband Clara & Franciscus had de middag voorbereid. Pater Marianus Jehandut, SVD en zuster Melina Polo, SSpS waren al vroeg in de ochtend in de weer om de partytent op te zetten in de tuin, tafels naar buiten te slepen en kopjes en schoteltjes uit kasten tevoorschijn te halen voor de vele gasten die werden verwacht.

De opkomst overtrof onze verwachtingen. Dankzij reclame die mede-organisatoren van het Jeannette Noëlhuis hadden gemaakt in de nieuwsbrief van Christian Climate Action, kwamen ruim veertig mensen uit alle delen van het land voor een programma vol workshops, korte gebedsmomenten en na afloop een eenvoudige vegetarische BBQ. Het was een zeer divers gezelschap: jong en oud, gelovig en niet-gelovig. Pater Marianus, SVD nodigde een Surinaamse vrouw, die toevallig langskwam, uit om deel te nemen. Ze was van inheemse afkomst en had vanuit haar inheemse spiritualiteit een mooie eigen bijdrage aan gesprekken in de workshops.

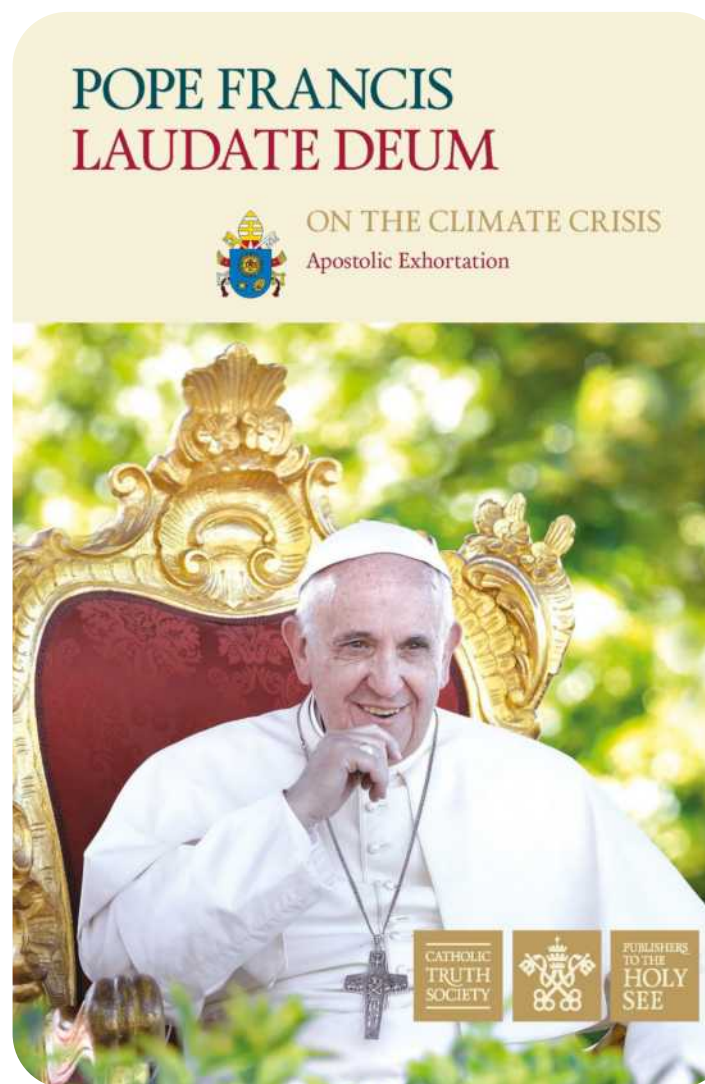
De tuin ontpopte zich zo tot een plek van verbinding tussen mensen, merkte Marianus na afloop op. Jammer was wel dat er maar weinig mensen vanuit de parochie aanwezig waren. Maar we konden ons als Kerk zo wel dienstbaar stellen aan ‘mensen van goede wil’ die hart hebben voor deze wereld. Dat is wat ons betreft een belangrijke taak van de Kerk.

Laudate Deum

Op de laatste dag van de Scheppingsperiode, de feestdag van de H. Franciscus, presenteerde paus Franciscus in Rome een vervolg op zijn encycliek Laudato Si'. In zijn brief Laudate Deum blikt hij terug op wat er de afgelopen acht jaar terecht is gekomen van plannen om de opwarming van de aarde tegen te gaan en het milieu te beschermen. Dat is bitter weinig. Daarom roept hij op tot concreet handelen, te beginnen op de VN-klimaatop die op 30 november begint in Dubai. Hij steekt klimaatactivisten een hart onder de riem en spreekt striemende woorden over mensen die ontkennen dat het klimaat in snel tempo verandert.

De tekst eindigt met een waarschuwing: “Looft God is de titel van deze brief. Want wanneer mensen Gods plek innemen, worden ze hun eigen grootste vijand.” Het is kortom hoog tijd om samen met anderen te werken aan een omslag in de manier waarop we nu de aarde en medemensen uitbuiten.

Gerard Moorman

Atelierdag

Op vrijdag 20 oktober vond de Atelierdag plaats voor vormings- en roepingsverantwoordelijken en contactpersonen voor zoekenden. Deze activiteit werd georganiseerd door de KNR. In totaal woonden zestien mensen van tien verschillende congregaties deze bijeenkomst bij. Van onze congregatie waren zrs. Suchita en Lili aanwezig.

In het ochtendprogramma deelden we met elkaar onze ervaringen met een vraag: “Hoe ervaren we zingeving in de huidige samenleving?” De aanwezigen deelden bijna dezelfde ervaringen.

De meesten van de zoekenden zijn mensen die op zoek zijn naar zichzelf. Sommigen willen God leren kennen, sommigen zijn enthousiast over kloosterleven maar willen niet toetreden tot het religieuze leven en sommige mensen hebben een rugzak. En qua leeftijd zijn de meesten niet meer jong.

's Middags stond een workshop rond het gebruik van social media op het programma. Nadrukkelijk zijn ook alle religieuzen uitgenodigd, die zich bezighouden met de communicatie voor hun gemeenschap, met name via social media.

Rick Timmermans, medewerker van het Platform voor Ignatiaanse Spiritualiteit en hoofdredacteur van IGNIS Webmagazine, vertelde over de mogelijkheden en onmogelijkheden van diverse social media. Daarnaast gingen we in kleine groepjes zelf aan de slag met onze smartphone om onze praktische vaardigheden op dit gebied te verbeteren.

Deze dag was gehouden in het generaalat van de Fraters CMM in Tilburg.

Zr. Lili Purwanti SSpS

Katholieke jongerendag

“Welkom thuis” is het thema van de katholieke jongerendag die plaatsvond op 4 november te Veenendaal. Zr. Elvira en zr. Suchita waren aanwezig op deze dag. Wij waren gevraagd om bij het onderwerp “Missie wereldwijd en missie binnen onze congregatie” te zijn. Een paar jongeren hebben hierover met ons gesproken.

Ongetwijfeld was het een leuke dag om ons geloof te vieren samen met de jongeren en religieuzen van verschillende congregaties. “Welkom thuis” werd benadrukt door de gastsprekers. “Als jongere is het soms lastig om je ergens echt thuis te voelen. God roept ons iedere dag opnieuw om bij Hem thuis te komen en voor Hem te kiezen. Hij staat op de uitkijk om ons welkom te heten. Aan jou de keuze of je deze uitnodiging aanneemt. Wil je met Hem optrekken?”

Een van de gastsprekers met name Bernadette stelde de vraag “Waar voelen wij ons thuis?” Wij mochten onze gedachten delen in een kleine groep. Het was goed voor ons om ook als volwassenen en als religieuzen even na te denken en te reflecteren waar wij ons thuis voelen.

De hele dag was goed georganiseerd door verschillende workshops, H. Mis, aanbidding, gelegenheid voor stilte, gebed en bezinning. De dag werd afgesloten met zinvolle muziek en liederen door de band InSalvation.

Katholieke jongeren van deze generatie zijn bemoedigd om zich thuis te voelen in onze kerkgemeenschap, in de wereldkerk en thuis te komen bij God en bij elkaar.

Zr. Suchita Burh SSpS

Naakte voeten

Heer, ik bezit in overvloed alles
wat ik voor mijn leven nodig heb.
Ik denk aan allen die in ellende leven.

Ik heb geen gebrek aan kleding.
Ik denk aan die het koud hebben
en aan allen die niet voldoende kleding en
dekking hebben.

Ik heb schoenen aan mijn voeten
en denk aan alle naakte voeten
op de straten en in het stof van de wereld.

Ik ben gezond en heb een dokter.
Ik denk aan de zieken
en aan allen die sterven omdat niemand hen
helpt.

Ik leef in vrede,
en ik denk aan allen die verpletterd en
vernietigd worden
door de oorlogsmachine.

Ik sta voor U als een kind.
Ik denk aan allen die wanhopen,
omdat ze U niet kennen,
U, de vader van alle mensen.

Jörg Zink

Uitbundige vreugde

Heer, we zijn net wakker.
Er zit nog slaap in onze ogen
maar met onze lippen verkondigen wij
meteen Uw lof.

We loven en prijzen U, wij aanbidden U.
Wij, dat is de aarde, het water en de hemel,
dat is het gras, dat zijn de struiken
en de bomen.

Dat zijn de vogels en alle andere dieren.
Dat zijn de mensen hier op aarde.
Alles wat U geschapen hebt,
verheugt zich over de zon en over Uw genade
en koestert zich daarin.

De dauw schittert op de grassprietjes,
de nevel hangt nog in de bomen;
en de zachte wind belooft een goede dag.

Mogen wij niet blij zijn
om alles wat U geschapen hebt?

Daarom zijn we zo opgewekt
in deze vroege morgen, Heer.

Help ons, dat we de uren en minuten
niet door de vingers laten glippen,
maar dat we in Uw tijd leven.

Gebed uit Centraal-Afrika

TANTE ANNIE NEEMT AFSCHEID

Na 13 jaar Oost Berlijn als wijkzuster te hebben gewerkt tot mijn pensioen, kwam ik in de Schilderswijk Den Haag terecht, een kleine gemeenschap van paters SVD en zusters SSpS om mijn missie voort te zetten. Jarenlang leefden wij SVD en SSpS als één gemeenschap. Dit was ook een verrijkende tijd, ik had een zeer goede band met de SVD-broeders. Ze noemden me "tante Annie" en zo werd ik bekend als tante Annie voor alle jonge broeders. Ik denk met grote dankbaarheid terug aan deze goede tijden.

Wat werd er van mij verwacht?

Ik heb me vooral om de oudere mensen, zieken, bejaarden en alleenstaanden bekommerd door veel aandacht en een luisterend oor te bieden en ook samen te bidden met H. Communie. Dit werd zeer gewaardeerd. Iedere week ging ik naar een bejaard echtpaar dat veel voor de Marthaparochie heeft betekend.

Nu heeft de man de ziekte van Parkinson en kan niet meer spreken. Hij kwam op de dagopvang in een verzorgingshuis terecht met een mondgaasje en zo heeft hij de hele dag door moeten brengen. Maar zijn vrouw zei: "Dit nooit, wij hebben beloofd voor elkaar te zorgen in goede en kwade dagen en hij mag thuis blijven en hier sterven." Hij wordt nu goed verzorgd en samen gaan wij wandelen met hem in de rolstoel, boodschappen doen en iedere week samen bidden. De H. Communie wordt zeer op prijs gesteld. Verder heb ik ook Nederlandse les gegeven, één op één bij de leerlingen thuis. Ook aan een groepje Chinezen heb ik les gegeven maar wegens de corona moesten we stoppen. Verder verzorgde ik maandelijks in twee verzorgingshuizen Woord- en Communievieringen. Ik was bij het zangkoortje van de Marthaparochie. Samen met onze gemeenschap koken, boodschappen doen en ons huis schoonhouden.

Met mijn 85ste verjaardag nam ik met pijn in mijn hart afscheid van deze liefdevolle activiteiten. De 2de september ben ik gearriveerd in het Arnoldusklooster in Uden en probeer ik hier mijn plek te vinden. Ik werd verwelkomd door mijn medezusters met veel liefde en attenties alhoewel het loslaten en het accepteren van de nieuwe situatie veel van me vraagt. Zal het wel lukken? De Heer is ook hier bij mij en Hij laat me nooit alleen. Ik sta open voor de transformatie!

BRIEF UIT ZAMBIA

Groeten uit Zambia.

Ik ben geboren als vijfde kind in een katholiek gezin in Polen. De droom van mijn moeder was altijd dat één van de zeven kinderen priester of zuster zou worden. Maar ze had nooit aan mij gedacht. Toen ik mijn familie en vrienden vertelde dat ik me wilde aansluiten bij de zusters SSsP, was iedereen verrast, het was iets onverwachts en voor sommigen is dat nog steeds zo. Ik deed mijn vorming in Polen (2005 - 2014) en de voorbereiding op de eeuwige geloften op de Filipijnen. Op 15 augustus 2015 legde ik mijn eeuwige geloften af en kreeg ik de missiebenoeming naar de regio Zuid-Afrika-Botswana-Zambia. Sinds 2016 ben ik in Zambia. De eerste twee jaar was ik betrokken bij een groep om de bijbel te delen. Daarna werd ik naar Kazungula gestuurd om voor onze kleuterschool te zorgen en tot nu toe heb ik mijn best gedaan om de faciliteiten en de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren. Ik kan zeggen dat we bekend staan om onze goede zorg voor kinderen en effectief onderwijs.

In november is het zeven jaar geleden dat ik in Zambia aankwam. En zoals ik het me nu herinner, was de eerste zeer positieve ervaring dat mensen me begroetten met een warme glimlach en met een zeer vriendelijke houding. Zambia kan indruk maken met veel dingen. De schoonheid van de natuur, waar je urenlang over kunt mediteren, de ruisende Victoria Falls, de machtige Zambezirivier en de nationale parken, die bewoond worden door wilde dieren. Een schril contrast met deze schoonheid is de armoede; meer dan 50% van de bevolking leeft in armoede. Als we dorpen en kleine steden bezoeken, zien we mensen in lemen hutten wonen, vaak zonder elektriciteit en soms zelfs zonder water.

Onderwijs - de sleutel tot een betere toekomst

Nu wil ik mijn ervaring in het onderwijs met jullie delen. Ik ben al meer dan vier jaar betrokken bij het onderwijs. Ik leid onze kleuterschool, die we naar het niveau van een basisschool willen brengen. Ik herinner me dat ik op een avond onbeschrijflijke pijn en grote hulpeloosheid voelde. Waarom? Op dat moment realiseerde ik me dat veel kinderen en jongeren geen toegang hebben tot onderwijs. Velen van hen worden ontmoedigd door de afstand, die ze van en naar school moeten afleggen. Anderen zijn niet gemotiveerd door hun ouders of voogden.

Een groot percentage van de leerlingen op openbare scholen heeft problemen met lezen, schrijven en communiceren in het Engels, ook al worden op school vanaf groep 4 alle lessen in het Engels gegeven (zou moeten). Tachtig leerlingen in één klas en maar één leraar. Sommige leerlingen zitten op de grond bij gebrek aan schoolbanken. Een groot aantal leerkrachten in het basisonderwijs in Zambia, zowel op het platteland als in de steden, is niet volledig opgeleid of gekwalificeerd. Dit heeft invloed op de kwaliteit van de uitvoering van onderwijsprogramma's. Het probleem is dat leerkrachten sommige onderwerpen niet kunnen onderwijzen en bespreken omdat ze deze niet volledig begrijpen.

En dus besloten onze zusters uit zorg voor het onderwijs van de jonge generatie om een kleuterschool te openen, die elk jaar beter en beter functioneert, en ik heb het voorrecht om dit werk voort te zetten. Als ik kijk naar de onderwijssituatie in Zambia, wil ik aan de ene kant huilen, maar aan de andere kant motiveert het me en zet het me aan het denken: wat kunnen we nog meer doen voor deze kinderen? Hoe kunnen we ze aanmoedigen om te leren? Hoe kunnen we ouders motiveren om voor het onderwijs van hun kinderen te zorgen? Met de gedachte in mijn hoofd en hart, dat onderwijs de sleutel is tot een betere toekomst voor Zambianen, probeer ik kinderen en hun ouders te motiveren om alles in het werk te stellen om te leren en kennis op te doen. Samen met de leerkrachten proberen we vriendelijke leeromstandigheden voor hen te creëren, we tonen hen zorg en vriendelijkheid zodat ze met plezier naar school kunnen gaan. Soms wordt mijn kantoor aan het eind van de dag overvol en verandert het in een ruimte voor gesprekken met leerlingen, wat veel vreugde geeft aan de kinderen en mij. Om kinderen van buiten onze school te helpen, hebben we samen met andere zusters en vrienden van de missie een kleine bibliotheek opgezet, waar ik leerlingen help met lezen, schrijven en verschillende andere vakken. Het geeft me veel voldoening om te zien hoe onze kinderen veranderen en niet alleen dat ze kennis opdoen, maar hun hele gedrag verandert. Het kost niet veel moeite om vriendelijkheid te tonen aan anderen, maar het kan veel voor anderen betekenen en hen een kans geven om zich te ontwikkelen.

Ik ben God dankbaar voor de kans om deze kinderen te begeleiden, niet alleen in hun onderwijsproces maar ook hun hele gedrag verandert, zodat ik op de een of andere manier invloed kan uitoefenen op een betere toekomst. Lieve zusters, er is een droom om de school uit te breiden en zonder jullie steun zou dat niet mogelijk zijn. Bid voor ons en moge de goede God ieder van jullie zegenen.

Verenigd in Jezus' missie
Zr. Malgorzata Baczewska SSsP

Felicitatie

Dit jaar heeft de congregatie binnen de groep van medewerkers/vrijwilligers een felicitatie uitgebracht aan:

CLAUDIA EN WILBERT

Op 23 januari vierden Claudia en Wilbert hun 25-jarig huwelijk samen met hun kinderen Mika, Jilke, Bieke en familie.

Samen met de zusters heeft het zilveren bruidspaar deze mijlpaal gevierd onder het genot van een kopje koffie en een lekker taartje.

GERARD JANSEN

Tijdens een samenzijn met de zusters is Gerard in het zonnetje gezet ter gelegenheid van zijn 12,5 dienstjubiläum. Zijn vrouw Riet proefde de gezellige en feestelijke sfeer van deze ontmoeting.

Een dank werd uitgesproken voor deze lange periode van ondersteuning bij facilitaire diensten, een trouwe en handige vrijwilliger, die veel werk verricht in het Arnoldusklooster en voor vele klussen inzetbaar is.

BEA

Om gezondheidsredenen heeft Bea als medewerkster het Arnoldusklooster verlaten. Ze blikte met veel plezier en voldoening terug op haar werk als gastvrouw in het Arnoldusklooster. Vooral de gemoedelijke en warme gesprekken met de zusters dragen bij aan deze fijne terugblik. Ook de zusters en collega's kijken terug op een fijne samenwerking en spraken hun waardering uit op 21 november tijdens een sfeervolle ontmoeting.

Bea, dank voor je inzet en je hartelijkheid voor de medemensen. Beleef samen met je man Ron en jullie kinderen hartelijke en warme momenten.

“Een blij gezicht opent vele harten”.

Redactie Onder Ons

Dit jaar vieren we het 100-jarig bestaan SSpS in Tilburg. We zijn nog steeds in geestelijke solidariteit met de pioniers, mensen die verbonden waren met ons en onze missie: mensen die ondersteunden, mensen die zorgden, zich opofferden en werkten als één familie, met een eenvoudig geloof en toewijding. Met oprechte dankbaarheid gedenken wij hen en ieder die zich blijft inzetten voor deze missie in Tilburg.

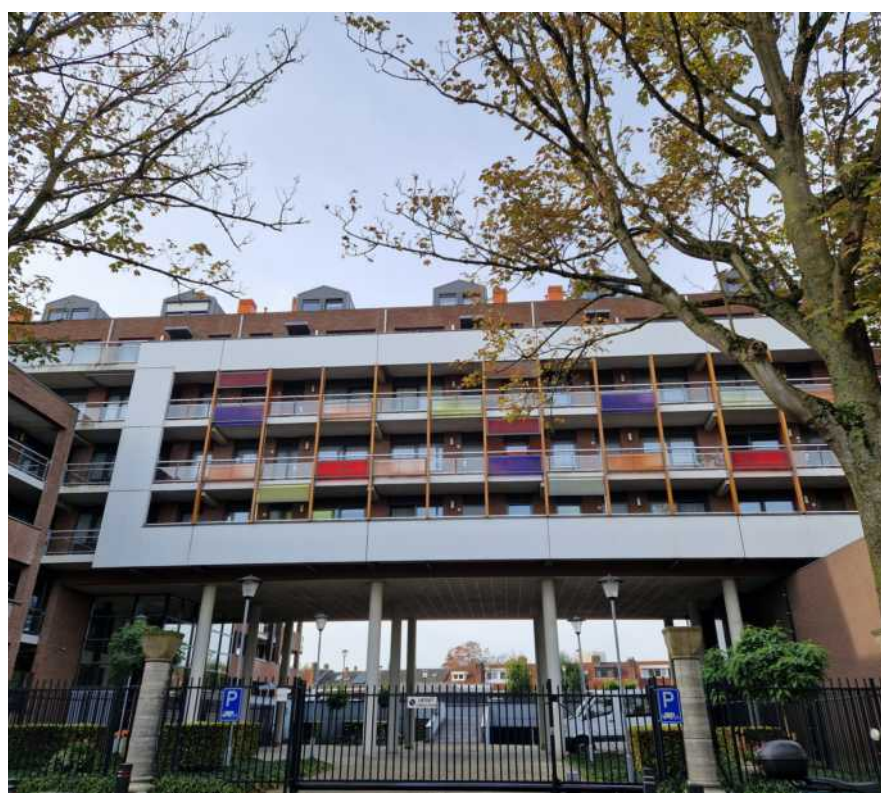
Het is ook een tijd om terug te kijken en dankbaar te zijn voor alle zusters die hun steentje hebben bijgedragen aan deze missie. Pastoor Mannaerts had al in 1921 gevraagd om zusters voor het meisjesonderwijs in de parochie van de H. Willibrordus. Zijn roep om onderwijzeressen werd uiteindelijk beantwoord door de congregatie. De eerste twee zusters arriveerden in Tilburg op 22 augustus 1923. De zusters dachten dat de stad veel roepingen zou opleveren en dat het studieklimaat voor de zusters goed zou zijn vanwege het grote aanbod van onderwijsinstellingen.

Vanaf 1923 trokken ze tijdelijk in bij de pastorie aan de Enschotsestraat. Uiteindelijk legde op 28 mei 1931 pastoor Mannaerts samen met enkele zusters de eerste steen voor ons klooster aan het Sint-Willebrordplein. De zusters konden op 7 november 1931 de nieuwe woning betrekken.

Vanaf 1923 gaven de zusters les aan de lagere meisjesschool in de toen nieuwe wijk Loven. Daarnaast werden ze actief in het jeugdwerk en de zieken- en bejaardenzorg. Vanaf 1934 steunden de zusters ook de woonwagenbewoners. Net als andere inwoners van Tilburg, hadden de zusters het moeilijk tijdens de oorlog. Ze gingen de boeren in de omliggende dorpen langs om melk, groenten en aardappelen te kopen. De stad werd bevrijd in 1944, maar het duurde tot mei 1945 voordat men weer normaal kon functioneren.

100 JAAR SSPS IN TILBURG

50.

Na de uitbreiding van de school in 1953 ontwikkelden ze veel activiteiten in het jeugdwerk, waarmee ze doorgingen, ook nadat ze zich uit het onderwijs terugtrokken.

Het mooie is dat Yvonne, een van de mantelzorgers van het Arnoldusklooster, les heeft ontvangen van zr. Imaria Niessen en haar herinnering is: “dat ik in de zesde klas bij haar in de klas zat. Ze zei tegen mij: doe jij maar playbacken omdat ik al een broer en zus boven me had. Heel grappig! En van de zusters op de kleuterschool herinner ik mij, dat we sloffen over de schoenen moesten dragen omdat je anders zwarte strepen op de vloer kreeg!”

In de kronieken van de Tilburgse gemeenschap vanaf 1990 stond dat zusters zich bezighielden met verschillende apostolaten, zoals bezoek bij illegale vluchtelingen, vrijwilligerswerk in het parochiecentrum, catechese, ouderen pastoraat, MHGG, GVS, actieve deelname aan de verschillende activiteiten van de parochie, spirituele begeleiding...om er maar een paar te noemen.

In 1994 was de visitatie van zr. Imaria Niessen, de provinciale overste toen en het thema was “Hoe staan wij in onze gesecculariseerde wereld?” Hoe beleven we hierin onze geloften en hoe ontwikkelen wij de relaties met deze wereld, met de anderen en naar God. Het laat zien hoe onze zusters de tekenen van de tijd lazen en zich voorbereidden op hun missie.

We danken God voor de getuigenis van liefde en dienstbaarheid van onze zusters in Tilburg. Moge deze gelegenheid ons herinneren aan onze toewijding aan de visie van onze congregatie.

Zr. Shyny Joseph SSPS

GRIEKENLAND

Mijn ervaring bij het Europees
gezamenlijk JRS-project in
Athene, Griekenland

Het leven is vol schatten als we delen. Het leven is leren om dankbaar te zijn. Op het feest van de Heilige Drieën God kreeg ik een bericht van onze Provinciaal dat ik naar Griekenland mocht gaan om onze Europees gezamenlijk project te ondersteunen. Dat was een onverwacht bericht! Ik was zo blij, ondanks het feit dat ik nog niet wist wat ik voor de mensen daar zou kunnen doen. Griekenland is een mooi land.

Op 6 januari jl. ben ik naar Griekenland gegaan. Daar woonde ik samen met mijn twee medezusters zr. Milagros en zr. Preethi en met andere vrijwilligers uit verschillende Europese landen.

Er heerst een heel andere sfeer als je met jonge mensen werkt. Vanzelfsprekend word je elke dag blij. Gelukkig had ik wat ervaringen in Den Haag opgedaan zoals voor de vluchtelingen uit Oekraïne, bij de voedselbank en kindernevendienst. Daar deed ik ook dezelfde activiteiten. Maar in het begin was het een beetje moeilijk.

Na een tijdje begon ik te wennen vooral met de autistische en hippe drukke kinderen. Ons project bestaat uit vier delen: voor de vrouwen, de kinderen, de administratie en het onderwijs.

Voor de vrouwen zorgen we voor de kleding en andere basisbehoeften zoals ons werk hier bij de voedselbank. De vrouwen komen om een pakket te halen, hun verhaal te vertellen, ook om een taal te leren, zoals Grieks, Engels, Frans en Duits. Zij krijgen ook handwerklessen bijvoorbeeld breien, naaien en accessoires maken. De lessen worden door de vrijwilligers gegeven. Dagelijks passen we om de beurt op de kinderen met leeftijd van 0 tot 8 jaar.

De Jezuïet Paters leren hen de Engelse taal, kunst en muziek. En in de zomer doen we elke dag zomerkamp voor de kinderen van 8-13 jaar oud. De kinderen zijn heel blij met wat wij geven. Allerlei activiteiten worden gedaan voor de kinderen.

Ik ben dankbaar dat ik in Griekenland ben geweest; ik leefde in een mooie community die elke dag de kracht bij God uitput en van daaruit naar de mensen toegaat. Nieuwe mensen leren kennen: de jonge mensen van Europa (vrijwilligers), migranten en vluchtelingen. Vele dingen zoals de cultuur heb ik geleerd. Ik ben blij dat ik de Griekse taal kan lezen. Dankbaar ben ik voor deze ervaringen die ik heb opgedaan in Griekenland!

Zr. Elvira Telik SSPS

ZR. MICHÈLE VAN OMMEN

Zr. Michèle, wat zal ik in dit uur van afscheid over u zeggen? Ik heb het u eens gevraagd en het antwoord was: “Geen poespas”. Toch wil ik vanaf deze plaats nog even stilstaan bij uw leven.

U bent geboren op 24 juli 1930 in Den Haag en groeide op samen met uw oudere zus in een gelovig gezin. Vader was gemeenteambtenaar en moeder zorgde voor de kinderen. In dit gezin werd de basis gelegd voor een leven in geloof en vertrouwen. Veel heb ik u niet gesproken, vaak hebben we vluchtig contact gehad omdat u haastig op weg was naar uw plaats in de kapel. Een vertrouwd beeld, van een kleine krachtige vrouw die met haar doel voor ogen haar weg zocht.

Met deze gedachten kan ik waarschijnlijk ook uw leven weergeven. Als 22-jarige trad u in bij de Missiecongregatie Dienaressen van de H. Geest. U kreeg een missiebenoeming naar Papua Nieuw Guinea en vertrok in 1963 als ervaren onderwijzeres naar het land van de paradijvogel. Daar heeft u zich 30 jaar ingezet om vooral de positie van vrouwen te verbeteren. De sociale situatie van de vrouwen, door gebrek aan onderwijs, povere medische bijstand voor jonge moeders en kinderen, vroegen om adequate zorg. Onderwijs was en is in Papua Nieuw Guinea een voorwaarde voor het verkrijgen van een goede status in de samenleving. Ook bevorderde het de eigen positie binnen de familie en de positie op de arbeidsmarkt.

Na uw terugkeer in 1994 heeft u uw vele talenten ingezet voor de Nederlandse Provincie. Als secretaresse kon men op u rekenen als tolk en vertaler van vele teksten voor het Provinciaal Bestuur. Uw toewijding en trouwe dienst aan de Heer heeft dan ook veel harten geraakt en zielen geïnspireerd. De Eerste Lezing: “weg en wandelaar”, die u zelf heeft gekozen, laat ons inzien dat u in verbondenheid met Hem, uw weg bent gegaan. Verbonden zijn in het geloof met Christus betekent zoveel als de weg gevonden hebben. Op die weg kan gewandeld worden, omdat Hij die weg stap voor stap heeft bepaald en met je is meegegaan. Wandelen met God op je levensweg, is een manier om Zijn zegen in dit leven te mogen ervaren en beseffen met Hem kun je alles aan, overwin je jezelf.

Wij zullen u herinneren als een geweldig persoon met een groot gevoel voor humor, soms verwarrend omdat het niet altijd duidelijk was of u het serieus of grappig bedoelde. Met deze humor wist u het leven te relativiseren, konden grote problemen versmelten tot kleine, kon u genieten van eenvoudige dingen. Zelf de regie houden was heel belangrijk, ook toen de ouderdomsgebreken zich aandienende. Dankbaar keek u terug op de weg, samen met de Heer gegaan. Uw levensmotto: “Ik heb U lief, dit is mijn leven en mijn lied”, zegt genoeg. Dit is wie u bent, wat u hebt gedaan en waarvoor u heeft geleefd. Daar willen wij u op deze dag van afscheid voor bedanken. Wij zijn dankbaar voor uw leven en voor alles wat u voor anderen, voor ons en voor de congregatie heeft betekend.

Ria Toonders

Mededelingen

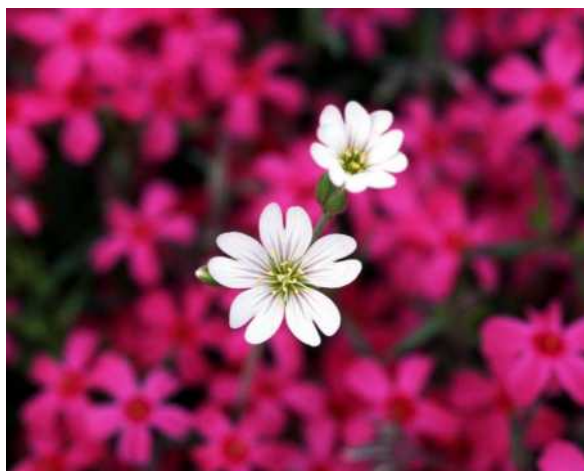
JUBILARISSEN 2024

Juli

Zr. Willibrord Boumans (65 jaar)

Zr. Marie José Geurts (65 jaar)

Zr. Maria Yosefina Neno (25 jaar)

PROFICIAT ALLE GESLAAGDEN

Zr. Melina Polo; proficiat voor het vervullen van uw taken als KNR bestuurslid voor de periode 2019-2023 (4 jaar bij KNR).

Zr. Medylyn Masajo; zij heeft het diploma financieel assistent behaald.

Dank aan allen

Prettige Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar 2024

EDITOR **Zr. Melina Polo SSpS**

Tineke Verkuijlen

ONTWERPEN & LAY-OUT **Zr. Lili Purwanti SSpS**

COVER **Global Missie**

UITGEVER **Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest**
Provincie Nederland

VERZOEK **Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.**

ADRES

Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest
Arnoldusklooster
Volkelseweg 30
5405 NA UDEN

Wij rekenen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we deze bijdrage te zenden voor 15 oktober 2024 naar ons e-mailadres:
newonderons@gmail.com

VOOR ONLINE VERSIE BEZOEK WWW.MISSIEZUSTERS.ORG